ει na *ε* w formach **iońskich** przed płynną, jako np. *χερός* (forma także **attycka**) *χερί*; tudzież przed samogłoską w dial. **ioń.** i **dor.** w **Proparoxytonach** na *εως* i **Properispomenach** na *εῖα* np. **ioń.** i **att.** *τέλεος, έη, εον*, zam. *ειος*; *βαθέη* zam. *βαθεῖα* od *βαθύς*. Przechodzi także w dial. **ioń.** *ει* w *ε*, kiedy następują dwie spółgłoski stanowiące **pozycyą**, np. *ἀπόδεξις* zam. *ἀπόδειξις*, *κρέσσων* zam. *κρείσσων*; w dial. **dor.** w formach Słów, np. *βόσκεν, ἀείδες* zam. *βόσκειν, ἀείδεις*.

ει na *η* w **col.** i **dor.** np. *σαμῆον, τῆνος, δξῆα*, zam. *σημεῖον, κεῖνος, δξεῖα*; Infinitiwy *λαβῆν, καλῆν*, zam. *λαβεῖν, καλεῖν* i inne.

ει na *αι* w **ioń.** i **dor.** np. *αἰ* zam. *εἰ*; **dor.** *φθαίρω* zam. *φθείρω*.

ει na *ηι* regularnie w dial. **ioń.** np. *κληΐς* zam. *κλείς, βασιληΐη* zam. *βασιλεία*.

ο na *οι* w niektórych wyrazach dial. **ioń.** i **epic.**, kiedy następuje samogłoska np. *πνοιή, ποίη, χροιή*; bardzo często w **epic.** **Genit.** **Dekl. II.** np. *θεοῖο*, tudzież **Dual.** *οιν* zam. *οιν*.

ο na *ου* w d. **ioń.** przed *liquidą* albo *σ*, lubo w niektórych tylko wyrazach; a w d. **dor.** przed *liquidą* *ο* na *ευ*, np. **att.** *κόρος*, **ion.** *κοῦρος*, **dor.** *κῶρος*, **att.** *μόνος*, **ion.** *μοῦνος*.

οι na *ο* w dial. **col.** i **dor.** np. *ποῶ, εὐνόα* zam. *ποιῶ, εὔνοια*.

ου na *ω* w **dor.** przed *liquidą* i na końcu przypadków; a *ου* na *οι* przed *σ*, także w **dor.** np. *δῶλος* zam. *δοῦλος, τῶ ἐφάβω* zam. *τοῦ ἐφήβου, ὧν* (także w **ion.**) zam. *οὖν*; *τύπτοισα* zam. *τύπτουσα, Μῶσα* albo *Μοῖσα* zam. *Μοῦσα*.

υ na *ου* w dial. **col.** i **dor.** np. *θυγάτηρ* zam. *θυγάτηρ*.

O Kontrakcyi czyli Ściąganiu samogłosek.

§. 9.

Kontrakcyą nazywamy ściągnienie dwóch w jednym wyrazie po sobie następujących samogłosek w jednę głoskę długą. Następujące kontrakcye są w języku Greckim powszechne:

a)	*α + α*	= *ᾱ*	np.	*σέλαα = σέλᾱ*
	ε + ε	= *ει*	-	*φίλεε = φίλει*
	ι + ι	= *ῑ*	-	*Χίιος = Χῖος*
	ο + ο	= *ου*	-	*νόος = νοῦς*
b)	*α + ε*, *α + η*	= *ᾱ*	-	*τίμαε = τίμᾱ*; *τιμάητε = τιμᾶτε*
	α + ι	= *ᾳ*	-	*γήραϊ = γήρᾳ*
	α + ο, *α + ω*	= *ω*		*τιμάομεν = τιμῶμεν*; - *τιμάωμεν = τιμῶμεν*
	α + ει, *α + ῃ*	= *ᾳ*	-	*τιμάεις = τιμᾷς*; - *τιμάῃς = τιμᾷς*
	α + οι	= *ῳ*	-	*τιμάοιμι = τιμῷμι*
	α + ου	= *ω*	-	*τιμάου = τιμῶ*
c)	*ε + α*	= *η*	-	*τείχεα = τείχη*: ale w **II. Dekl.** i jeśli poprzedza samogł., to:
	ε + α	= *ᾱ*	-	*ὀστέα = ὀστᾱ, κλέ-εα = κλέ-ᾱ, ὑγι-έα = ὑγι-ᾱ*
	ε + ι	= *ει*	-	*τείχεϊ = τείχει*
	ε + ο	= *ου*	-	*φιλέομεν = φιλοῦμεν*
	ε + ω	= *ω*	-	*φιλέω = φιλῶ*